

O no nie empi m , i eali m i p agma m

Kantsade Dewolter*

List do Redakcji

1

2

*Nazwisko i adres elektroniczny znane redakcji.

Wyrażenie i uzasadnianie tego to jeden z głównych wątków takich dialogów jak: VII i VIII księga Państwa, Fajdros, Fileb, Sofista, Teajtet. Jest to nierozzerwalnie związane z platońską dialektyką i koncepcją filozofii jako sztuki położniczej, oraz teorią anamezy czyli poznania jako przypominania sobie wiedzy wrodzonej.

Patrz Hanna Rosnerowa „Jedność filozofii i wielość języków – o filozoficznym przekładzie jego funkcji poznawczej” [4]. Autorka pokazuje to na przykładzie problemów związanych z tłumaczeniem współczesnych tekstów filozoficznych a także analizuje przekładanie takich pojęć jak: „wiara”, „wiedza”, „istnienie”, „istota”. Trzeba mieć w sobie dużo naiwności aby sądzić, że terminy „świadomość”, „doświadczenie” nie napotykają na te same trudności, co inne.

3

4

6

7

5

Na przykład wzrokowi i słuchowi – nie da się pytać, ile decybeli ma metr, albo czy dotknąłeś barwę, slyszaleś kolor. Inną sprawą jest, że to, co ma kolor, może jednocześnie brzmieć. We współczesnej psychologii, twierdzenie Arystotelesa nazywa się prawem „specyficznej energii zmysłów”. Sformułował je w 1826 r. J. Mueller

Zwolennicy nie lingwistycznej filozofii na to nie zważają i próbują się ratować uznając, że wiedzą lepiej niż życiowa praktyka. Arbitralnie uznają za głęboką strukturę to, co zgodne z reizmem albo idealizmem. Przyp. autora.

Definicja. Przyp. autora.

Literatura

- [1] Ł. Remisiewicz, „Wiara i wiedza w odniesieniu do metafizyki transcendentnej i realizmu”, *Otwarte Referarium Filozoficzne* **1**, 4–10 (2008). <http://minds.pl/content/view/219/67/>.
- [2] J. Dąbrowski, „Na granicy nauki i światopoglądu”, *Otwarte Referarium Filozoficzne* **1**, 35–48 (2008). <http://minds.pl/content/view/215/63/>.
- [3] M. Dyszyński, „Nauka, wiedza, wiara – czego możemy być pewni?”, *Otwarte Referarium Filozoficzne* **1**, 49–60 (2008). <http://minds.pl/content/view/217/65/>.
- [4] W. Guthrie, *Filozofowie greccy od Talesa do Arystotelesa*, przeł. A. Pawelec (Znak, Kraków 1996), str. 5–20. Pozycja bywa wykorzystywana jako literatura dodatkowa do wykładów z historii filozofii starożytnej.
- [5] H. Rosnerowa, *Jedność filozofii i wielość języków – o filozoficznym przekładzie jego funkcji poznawczej* (Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 1975).
- [6] W. V. O. Quine, „Dwa dogmaty empiryzmu”, [w:] *Z punktu widzenia logiki* (różne wydania).
- [7] S. Rosen, *Hermeneutyka jako polityka*, przekł. P. Maciejko (Fundacja Alethea, Warszawa 1998), str. 188.
- [8] A. Gawroński, *Dlaczego Platon wykluczył poetów z państwa? – u źródeł współczesnych badań nad językiem* (Biblioteka Więzi, Warszawa 1983).
- [9] C. Peirce, *Wybór pism semiotycznych* (Znak, Warszawa 1997), str. 11–44. Warto też sięgnąć po pisma Fregego, aby w pełni uświadomić sobie odmienność i niezależność konotacji i denotacji.
- [10] S. Kripke, *Wittgenstein o regułach i języku prywatnym – wykład wprowadzający*, przekł. K. Poślajko i L. Wronski (Fundacja Aletheia, Warszawa 2007), str. 11–90.
- [11] R. Grzegorzczkowska, *Wstęp do językoznawstwa* (PWN, Warszawa 2007), str. 12–20 i 26–30.